

Sygn. akt: VII K 523/13

1 Ds. 649/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 grudnia 2013 r.

Sąd Rejonowy w Bartoszycach VII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Lidzbarku Warmińskim w składzie:

Przewodniczący: SSR Monika Niedziałkowska

Protokolant: sekretarz sądowy Ewa Przytuła

przy udziale Prokuratora: ---

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30.12.2013 r.

sprawy przeciwko **P. R.** synowi M. i E. z domu M.

ur. (...) w L.

oskarżonemu o to, że w dniu 23 września 2013 r. na ulicy (...)w L., woj. (...)kierował motocyklem marki K.będąc w stanie nietrzeźwości ze stężeniem alkoholu we krwi wynoszącym 1,92 promila przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Bartoszycach Zamiejscowy Wydział Grodzki w Lidzbarku Warmińskim sygn. akt: II K 150/02G z dnia 06 grudnia 2002 r. za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości

tj. o czyn z art. 178a § 4 kk

orzeka:

I oskarżonego P. R. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to z mocy art. 178a § 4 kk skazuje go i wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II na mocy art. 69 § 1, 2 i 4 kk w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności oskarżonemu warunkowo zawiesza na okres próby 3 (trzech) lat, a z mocy art. 71 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego karę grzywny w wymiarze 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10,00 zł. (sto);

III na mocy art. 42 § 2 kk w zw. z art. 43 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat;

IV na mocy art. 627 kpk w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 3 i art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych wymierza oskarżonemu opłatę w kwocie 260,00 zł. (dwieście sześćdziesiąt), a z mocy art. 624 § 1 kpk zwalnia go od zapłaty na rzecz Skarbu Państw pozostałych kosztów sądowych.

Na oryginale właściwy podpis

Sygn. akt: VII K 523/13

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

P. R. lat 40, ma wykształcenie średnie. Jest z zawodu kierowcą mechanikiem. Pracuje w firmie (...) sp. z o. o. w upadłości likwidacyjnej na stanowisku montera z miesięcznym wynagrodzeniem około 1200,00 zł. Jest kawalerem, nie posiada nikogo na utrzymaniu.

W dniu 23 września 2013 r. w godzinach popołudniowych oskarżony wspólnie z G. K. remontował w garażu mieszczącym się przy ul. (...) w L. motocykl marki K. (...) koloru zielonego stanowiący własność G. K.. Około godz. 19:00 P. R. postanowił sprawdzić jak działa pojazd. Za zgodą właściciela wsiadł na motocykl i wyjechał nim spod garażu. W trakcie przejazdu drogą szutrową tj. dawnym nasypem kolejowym znajdującym się w odległości około 300 metrów od drogi krajowej K – 51, której wjazd znajduje się pomiędzy wiaduktami kolejowymi nad ulicą (...), wpadł do rowu.

Oskarżony w trakcie jazdy znajdował się w stanie nietrzeźwości. Badanie krwi, któremu został poddany odpowiednio o godz. 19:50 i 20:50 wykazało obecność 1,92 i 1,51 promila alkoholu etylowego.

P. R. był skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Bartoszycach Zamiejscowy Wydział Grodzki w Lidzbarku Warmińskim z dnia 06 grudnia 2002 r. w sprawie o sygn. akt: II K 150/02g za występki opisane w art. 178a § 1 kk na karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 20,00 zł. jedna stawka oraz orzeczono wobec niego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody:

- wyjaśnienia oskarżonego k – 23v, k – 32v; k 43 – 43v;

- zeznania świadka G. K. k 6v – 7;

- dokumenty: notatki urzędowe k – 1, k - 2; protokół oględzin miejsca wypadku k 3 – 5; protokół pobrania krwi wraz ze sprawozdaniem z badania krwi k 15 – 18; dane osobopoznawcze k – 24; kartę karną k 25 – 26; odpis wyroku k – 28.

Oskarżony **P. R.** w toku dochodzenia przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Potwierdził jedynie, iż tego dnia faktycznie jechał tym motocyklem. Wyraził żal z powodu tego, co się wydarzyło (k – 23v). Przesłuchany ponownie w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do stawianego mu zarzutu. Skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień (k – 32v).

Przed Sądem oskarżony przyznał się do sprawstwa zarzucanego mu czynu. Potwierdził uprzednio złożone wyjaśnienia. Wskazał, iż przejechał na tym motorze może około 800 m. Podał, że tego dnia wypił 4 piwa, przy czym dzień wcześniej pił alkohol na urodzinach. Wyraził wolę wydania wobec niego wyroku skazującego bez przeprowadzania postępowania dowodowego występując ze stosownym wnioskiem, co zyskało akceptację Sądu (k 43 – 43v).

Sąd zważył, co następuje:

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwala na przypisanie oskarżonemu sprawstwa występkę opisanego w art. 178a § 4 kk.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, który nie kwestionował swojego sprawstwa. Przyznał, iż tego dnia kierował motocyklem K.(...) przejeżdżając nim trasę około 800 m., znajdując się w stanie nietrzeźwości (k – 23v, k 32v, k 43 – 43v). Ostatecznie oskarżony wystąpił z wnioskiem o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzania postępowania dowodowego.

Depozycje oskarżonego korespondują z zeznaniami świadka G. K. (k 6v – 7), który przyznał, iż P. R. wyjechał jego motocyklem spod garażu mieszczącego się przy ul. (...) w L. celem sprawdzenia, jak on działa po remoncie.

Z ujawnionych na rozprawie dokumentów wynika, iż po ujawnieniu leżącego w rowie przy drodze szutrowej motocykla oraz kierującego P. R. zawartość alkoholu we krwi oskarżonego wynosiła 1,92 i 1,51 promila alkoholu etylowego, zatem niewątpliwie znajdował się on w stanie nietrzeźwości, który zgodnie z art. 115 § 16 kk zachodzi w szczególności, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila lub w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego te wartości.

Powyższe znajduje potwierdzenie w dokumentach w postaci notatek urzędowych (k – 1, k - 2), protokołu oględzin miejsca wypadku (k 3 – 5) oraz protokołu pobrania krwi wraz ze sprawozdaniem z badania krwi (k 15 – 18), którym Sąd nie znalazł podstaw, by odmówić wiarygodności bądź mocy dowodowej, a które to zostały sporządzone we właściwej formie przez uprawnione organy i zawierają stwierdzenie okoliczności mających znaczenie prawne, w tym w przedmiocie określenia zawartości alkoholu we krwi oskarżonego oraz miejsca dojazdu.

Reasumując wyniki postępowania dowodowego Sąd doszedł do wniosku, iż oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona występku typizowanego w art. 178a § 4 kk.

Oskarżony swym zachowaniem polegającym na kierowaniu motocyklem marki K. (...) mając świadomość tego, że znajduje się w stanie nietrzeźwości oraz że uprzednio był skazany prawomocnym wyrokiem Sądu za kierowanie pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości (karta karna k 25 – 26; odpis wyroku k – 28) w pełni wyczerpał znamiona cyt. powyżej przepisu.

Sąd kierując się ogólnymi dyrektywami i zasadami sądowego wymiaru kary określonymi w art. 53 § 1 i 2 kk, z mocy art. 178a § 4 kk wymierzył oskarżonemu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności uznając przy tym, iż w stosunku do oskarżonego zachodzą warunki przywołane w art. 69 § 1 - 2 kk i § 4 kk.

Zdaniem Sądu orzeczona kara jest adekwatna zarówno do stopnia zawinienia, jak i stopnia społecznej szkodliwości czynu, którego oskarżony się dopuścił. P. R. po spożyciu alkoholu mając świadomość tego, że znajduje się pod jego wpływem oraz że uprzednio był prawomocnie skazany za prowadzenie samochodu w stanie nietrzeźwości mocą wyroku Sądu Rejonowego w Bartoszycach Zamiejscowy Wydział Grodzki w Lidzbarku Warmińskim z dnia 06 grudnia 2002 r. w sprawie o sygn. akt: II K 150/02g zdecydował się na jazdę motocyklem. Wskazuje to na rażące lekceważenie przez niego podstawowych reguł ostrożności w ruchu drogowym. Znajdując się w stanie nietrzeźwości i decydując się na prowadzenie pojazdu w ruchu lądowym, oskarżony wykroczył przeciwko jednej z podstawowych zasad rządzących porządkiem i bezpieczeństwem ruchu na drogach, wyrażonej w art. 45 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20.06.1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U., Nr 98, poz. 602 ze zm.) tj. zasadzie bezwzględnej trzeźwości, stwarzając przy tym zagrożenie dla samego siebie, co skutkowało ostatecznie odniesieniem przez niego licznych obrażeń ciała i koniecznością hospitalizacji, jak również innych uczestników ruchu drogowego. Powszechnie wiadomym jest, iż kierowcy znajdujący się pod wpływem alkoholu mają mniejsze możliwości uniknięcia sytuacji zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym, co z kolei jest częstą przyczyną wypadków drogowych.

Wskazane okoliczności przemawiają za większym, niż znikomy stopniem karygodności jego czynu.

Za okoliczność łagodzącą Sąd poczytał oskarżonemu fakt przyznania się do sprawstwa, wyrażenie skruchy, prowadzenie przez okres ostatnich ponad 7 lat (opuścił zakład karny w marcu 2006 r. na skutek decyzji o warunkowym przedterminowym zwolnieniu) ustabilizowanego trybu życia – pracuje na stanowisku monter.

Jako okoliczność obciążającą Sąd uznał uprzednią karalność, w tym za przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji (karta karna k 25 - 26).

Wykonanie kary 8 miesięcy pozbawienia wolności Sąd oskarżonemu warunkowo zawiesił na okres próby 3 lat (pkt I i II wyroku).

W ocenie Sądu uprzednia karalność P. R., która została poczytana mu jako okoliczność obciążająca przy wymiarze kary, a także jako okoliczność przesądzająca o określeniu okresu próby na czas 3 lat, nie stanowi przeszkody dla

zastosowania wobec oskarżonego instytucji warunkowego zawieszenia kary pozbawienia wolności. Wobec sprawcy przestępstwa określonego w art. 178a § 4 kk Sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności jedynie w szczególnie uzasadnionych wypadkach i takowy zachodzi w rozpoznawanej sprawie.

Oskarżony nie jest sprawcą na tyle zdemoralizowanym, aby osiągnięcie wobec niego celów prewencyjnych kary wymagało orzeczenia kary izolacyjnej. Zważyć należy, iż w stosunku do oskarżonego w reakcji na popełnienie przez niego występku przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji orzeczono pierwotnie karę grzywny. Po ponad 7 – letnim okresie funkcjonowania zgodnie z prawem oskarżony dopuścił się kolejnego przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji. Nie można pominąć także tego, iż oskarżony jest osobą czynną zawodowo.

Mając powyższe na uwadze, w tym również to, że sprawca przyznał się do sprawstwa zarzucanego mu czynu, wyraził skruchę zasadnym było zastosowanie w stosunku do niego dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary, a za wystarczający okres próby Sąd uznał 3 lata, w czasie których poddana zostanie weryfikacji przyjęta wobec niego w rozpoznawanej sprawie pozytywna prognoza kryminologiczna. Zastosowanie wobec oskarżonego środka związanego z poddaniem go próbie jest wystarczającym dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności w zakresie prewencji indywidualnej. Odpowiednio długi okres próby pozwoli oskarżonemu na refleksję nad swoim czynem, którego konsekwencją mogły być nieodwracalne skutki dla zdrowia i życia innych osób, w tym także jego samego.

Obok kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania Sąd orzekł wobec oskarżonego na mocy art. 71 § 1 kk w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk karę grzywny w wymiarze 80 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10,00 zł. To właśnie sankcja o charakterze finansowym będzie stanowiła o bezpośredniej dolegliwości w związku z popełnionym przestępstwem. Mając na względzie zawartość bezprawia w przypisanym oskarżonemu czynie Sąd uznał, iż znajdzie ono odzwierciedlenie w liczbie stawek 80, a wzgląd na sytuację majątkową oskarżonego (sprawca jest monterem osiągającym dochód w wysokości około 1200,00 zł. miesięcznie, jest kawalerem nie mającym nikogo na utrzymaniu) daje podstawy ku przyjęciu, że wysokość jednej stawki określona w dolnych granicach zagrożenia na kwotę 10,00 zł. (w wyroku omyłkowo przywołano po wskazaniu kwotowym stawki dziennej „sto” w miejsce „dziesięć” co stanowi oczywistą omyłkę) leży w ramach możliwości finansowych oskarżonego.

Stąd też w ocenie Sądu kara 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat i orzeczona obok niej kara grzywny w wymiarze 80 stawek dziennych po 10,00 zł. jedna stawka pozwolą na efektywne oddziaływanie na oskarżonego i dadzą mu szansę wyrobienia w nim pożądanej przez prawo potrzeby ukierunkowanej na przestrzeganie porządku prawnego.

Jako że oskarżony dopuścił się popełnienia przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji znajdując się w stanie nietrzeźwości, Sąd na podstawie art. 42 § 2 kk w zw. z art. 43 § 1 kk orzekł wobec niego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat (pkt III wyroku)

Orzeczone kary oraz środek karny odpowiadają – zdaniem Sądu - jednocześnie w swym zakresie i rozmiarze celom zapobiegawczym i wychowawczym, jakie mają osiągnąć w stosunku do karanego uprzednio za przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, oskarżonego. Przyczynią się w ocenie Sądu, w wystarczający sposób do wywołania po stronie sprawcy refleksji odnośnie popełnionego czynu, którego następstwa mogły okazać się bardziej dotkliwe w skutkach dla niego samego, nie wykluczając innych uczestników ruchu. Czas, na jaki następuje wyeliminowanie oskarżonego z uczestnictwa z ruchu drogowego jako kierowcy jest - w ocenie Sądu – koniecznym okresem w związku z dopuszczeniem się przez niego popełnienia występku wyczerpującego m.in. znamiona przestępstwa z art. 178a § 4 kk. Przy jego rozmiarze Sąd miał na względzie zwłaszcza stopień upojenia alkoholowego, który przekroczył prawie trzykrotnie poziom przyjęty przez ustawę karną przy określaniu stopnia nietrzeźwości, jak również stopień karygodności czynu, na co wskazano powyżej. Nadto stwierdzić należy, iż oskarżony był już karany za przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji polegające na kierowaniu samochodem w stanie nietrzeźwości.

W świetle powyższych okoliczności zdaniem Sądu właśnie środek karny w postaci orzeczonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat obok kary grzywy, będzie stanowił o bezpośredniej dolegliwości w związku z popełnionym czynem zabronionym.

Wskazać również należy, iż przede wszystkim rozmiar środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych spełnia potrzeby w zakresie prewencji ogólnej, wskazując na zasadność i konieczność pozbawiania nietrzeźwego kierowcy możliwości prowadzenia pojazdów i dania mu szansy weryfikacji swojego bezprawnego zachowania.

Przy wymiarze środka karnego Sąd miał wreszcie na uwadze potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa bacząc na to, by zwrócono uwagę, jakie konsekwencje i zagrożenia może nieść za sobą prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości.

Na mocy art. 627 kpk w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 3 i art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych Sąd wymierzył oskarżonemu opłatę kwocie 260,00 zł., zaś w pozostałym zakresie, w myśl art. 624 § 1 kpk Sąd zwolnił oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych uznając, iż ze względu na niski dochód oraz brak majątku uiszczenie ich byłoby dla niego zbyt uciążliwe (pkt IV wyroku).

Na oryginale właściwy podpis